

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Caloiohannis Domino Blacorum & Bulgarorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

ni Idibus Novembris, pontificatus nostri anno quinto.

*EPISTOLA CALOIOHANNIS
Imperatoris Bulgarorum ad Papam.*

*Epist. 117.
Respondet
epist. 266. lib.
2.
Vide gesta In-
nocentij III.
cap. 66.*

Venerabili & sanctissimo patri summo Pontifici ego Caloiohannes Imperator Bulgarorum & Blacorum gaudium & salutem mando tibi. Notum facimus sanctitati vestrae quod nos recepimus vestras sacrosanctas litteras, quas nobis portavit religiosus Archypresbyter Brundusinus, & nos reputavimus eas caras super omne aurum & quemlibet lapidem pretiosum. Vnde multas egimus gratias omnipotenti Deo, qui visitavit nos servos suos indignos secundum suam ineffabilem bonitatem, & respexit humilitatem nostram, & reduxit nos ad memoriam sanguinis & patriae nostrae, à qua descendimus. Et nunc, sancte Pater, tanquam bonus pastor & caput omnium fidelium Christianorum, filios sanctae catholicae & apostolicae sedis congregare volens in unum, requisisti nos remotos secundum corpus. Et quamvis fratres mei bonae memoriae jamdudum voluerint mittere sanctitati vestrae, non tamen ad vos pervenire propter multos nostros contrarios potuerunt, & nos similiter probantes semel, secundò, & tertio ad vos dirigere, deducere non potuimus quod optabamus in fructum. Et nunc videntes quod sanctitas vestra dignata est mittere imperio nostro, tamquam proprii & dilectissimi filij, sicut amantissimo & desiderantissimo patri mittimus misericordiae vestrae religiosum electum Brandizuberensem fideliem Presbyterum Blasium unà cum fideli nuntio vestro Archipresbytero Brundusino, referentes vobis ex parte nostra gratiarum actiones & amicitiam & servitium sicut patri spirituali & summo Pontifici. Sanctissime pater, significastis nobis per sacras litteras vestras quod nos significaveremus vobis quid ab Ecclesia Romana petamus. Hoc autem petit imperium nostrum ab apostolica sede, ut nos simus in Ecclesia Romana sicut matris filialitate firmati. In primis petimus ab Ecclesia Romana matre nostra coronam & honorem tamquam dilectus filius, secundum quod Imperatores nostri veteres habuerunt. Unus fuit Petrus, alius fuit Samuel, & alij qui eos in imperio praecesserunt, sicut in libris nostris invenimus esse scriptum. Nunc autem, si placitum est sanctitati vestrae nobis istud implere, quidquid im-

perio nostro duxeris injungendum, illud ad honorem Dei & Ecclesiae Romanae complebitur. Nec miremini quod nuntius vester citò non rediit, quia nos suspicati fuimus aliquid contra eum, quia multi venerunt in imperium nostrum nos decipere cogitantes, sed nos ab omnibus bene novimus praecavere. Sed nos pro eo testimonium recepimus Praetaxati, & ei acquievimus. Verum si placet vobis, sanctissime pater, mittite nobis magnos nuntios de quibus nobis per vestras litteras intimastis, & istum destinate cum eis, & tunc certisbabitur de prima missione pariter & secunda. Det vobis Dominus multos annos.

*CALOIOHANNI DOMINO
Blacorum & Bulgarorum.*

Apostolica sedes, cui licet immeriti praesidemus, evangelici verbi memor quo beato Petro Apostolorum principi & cuilibet successori ejus intelligit esse dictum, *Si diligis me, pascere oves meas*, ut purae dilectionis affectum habere circa Dominum se ostendat, oves ejus pascere satagit & in unius Ecclesiae gremio mittere etiam congregare, ut sit unum ovile & unus pastor. Cum enim mater sit omnium generalis, ut circa filios matris exhibeat lenitatem, convocare ipsos & congregare conatur in unum, sicut gallina congregat pullos suos, & eos tum per Legatum tum per litteras suas visitat, ut & pastor suas oves agnoscat & cognoscant oves ovile pariter & pastorem. Hoc igitur attendentes, jampridem nobilitatem tuam per nuntium & litteras nostras duximus visitandam, ut intellecto devotionis affectu quem habes ad Romanam Ecclesiam matrem tuam, majores ad te nuntios postmodum mitteremus, qui tam te, qui ex nobili Romanorum prosapia diceris descendisse, quam degentem sub te populum verbo pascere & exemplo, & de benivolentia & gratia sedis apostolicae redderent certiore. Et licet de nuntio nostro primum tua nobilitas dubitaverit, sciens quod angelus Sathanae interdum in lucis angelum se transfiguratur, intellecta tamen postmodum per nobilis viri Praetaxati testimonium veritate, benignè ac honorificè ipsum recipere procurasti, sicut transmissae ad nos tuae litterae continebant. Rescripsisti autem nobis per eum & humiliter intimasti quod litteras nostras reputaveras pretiosas super omne aurum & quemlibet lapidem pretiosum, & Deo

*Epist. 116.
Respondet
epistola super-
riori.*

gratiarum exsolueras actiones quod te dignatus fuerat visitare. Addidisti etiam quod licet inclita recordationis fratrum tuorum secutus exemplum, semel & secundo & tertio ad nos nuntios dirigere tentavisses, non potueras tamen quod desideraveras adimplere, sed nunc per nostras litteras confortatus B. Presbyterum Branduberensem electum cum nostro nuntio destinabas, quamvis idem electus ad nos propter viarum discrimina non potuerit pervenire. Petisti verò humiliter ut coronam tibi Ecclesia Romana concederet, sicut illustri memorie Petro, Samueli, & aliis progenitoribus tuis in libris tuis legitur concessisse. Nos igitur ut super hoc majorem certitudinem haberemus, regesta nostra perlegi fecimus diligenter, ex quibus evidentèr comperimus quod in terra tibi subiecta multi Reges fuerint coronati. Præterea continebatur in eis quod tempore bonæ memorie Nicolai Papæ prædecessoris nostri Rex Bulgarorum, ad cujus consulta sapissime respondebat, cum toto regno sibi commisso ad prædicationem ejus fuerat baptizatus, & Rex ipse ab eo Archiepiscopum postularat. Legatus quoque Michaelis Regis Bulgarici cum donis regalibus Adriano Papæ prædecessori nostro regias litteras præsentarat, & postularat ab eo ut aliquè ex Cardinalibus in Archiepiscopum deligendum dirigeret, quem post approbationem eorum ad sedem apostolicam remeantem ipse postmodum consecraret. Cùmque idem Adrianus illuc cum duobus Episcopis quendam Subdiaconum direxisset, Bulgari corrupti donis Græcorum & promissionibus circumventi, Romanis ejectis Græcos Presbyteros receperunt. Licet igitur tantæ memoria levitatis nos usque adeo induxerit ad cautelam ut nullum ex fratribus nostris, Cardinalibus scilicet, ad tuam præsentiam mitteremus, nihilominus tamen dilectum filium Iohannem Capellanum & familiarem nostrum apostolicæ sedis Legatum, virum providum & discretum, quem nos & fratres nostri suæ religionis & probitatis obtentu inter ceteros Capellanos nostros specialis in Domino dilectionis brachiis amplexamur, ad te duximus destinandum, cui etiam commissimus vices nostras, ut in tota terra tua quoad spiritualia corrigat quæ corrigenda cognoverit, & statuatur quæ secundum Deum fuerint statuenda. Per ipsum quoque Archiepiscopo terræ tuæ palleum, insigne videlicet plenitudinis pontificalis

officij, destinamus, ei juxta formam quam sub bulla nostra dirigimus conferendum. Eidem quoque Legato nostro dedimus in mandatis ut si qui forsam in terra tua promovendi ad ordines fuerint vel in Episcopos consecrandi, per vicinos catholicos duntaxat Episcopos & ordinandos ordinet & consecret consecrandos. Mandamus quoque ipsi ut de corona progenitoribus tuis ab Ecclesia Romana collata tam per libros veteres quam alia documenta inquirat diligentius veritatem & de omnibus tecum tractet quæ fuerint pertractanda, ut cùm per ipsum & nuntios tuos de omnibus redditi fuerimus certiores, consultius & maturius prout procedendum fuerit procedamus. Monemus igitur nobilitatem tuam & hortamur in Domino quatenus Legatum ipsum sicut personam nostram benignè suscipias & honorificè studeas pertractare, salubria monita & statuta ipsius & tu ipse recipiens & ab universa Bulgarorum & Blacorum multitudine recipi faciens & servari. Expedi enim tibi tam ad temporalem gloriam quam salutem æternam ut sicut genere, sic sis etiam imitatione Romanus, & populus terræ tuæ, qui de sanguine Romanorum se asserit descendisse, Ecclesiæ Romanæ instituta sequatur, ut etiam in cultu divino mores videantur patrios redolere. Data V. Kal. Decembris.

EPISTOLA BASILII
Archiepiscopi Zagorensis ad Papam.

Honorantissimo & sanctissimo summo Pontifici Papæ ego Basilius indignus Archiepiscopus sanctitatis vestræ & pastor de Zagora salutem, gaudium, & adorationem merito vobis tamquam patri nostro spirituali. Quamvis non possimus vos corporaliter adorare, vos tamen spiritualiter adoramus, notificantes sanctitati vestræ quod cùm nos vidimus missum à vobis Dominicum Archipresbyterum Brandusinum, Deo gratias egimus, qui non despexit nos humiles & indignos servos suos esurientes & sitientes gratiam & benedictionem sanctæ catholicæ & apostolicæ sedis: quia Domini nostri Imperatores & nos volumus à multis annis mittere ad vos, sed non potuimus, Et nunc per voluntatem omnipotentis Dei & vestræ sanctitatis, quia misistis Domino nostro Imperatori orationem & benedictionem, valde bene fecistis. Nos autem hæc ab Imperatore discentes, qui fecit nos vocari, levavimus manus ad cælum cum universis
P P P P iij

Epist. 117.
Gratias agit
Papæ.
Vide gesta In-
noc. III. cap.
67.

Vide gesta In-
noc. III. cap.
70.